

Ja tebi nepraju, bydom krocz, ale bydom dzešacž mol bydom krocz. Tehodla je nebeske Kralestwo podomne Kralej, kiž zysche Račnowanje dzeržecž se swojimi Wotrocžkami. A jako won' pocza račnowacž, pschindže jedyn psched neho, kotryž jemu na dzešacž kawšent Buntow winojty bjesche. Jako won' pak nemjejesche saplacžicž, pschikasa ton Kneš pschedacž jeho, a jeho Zonu a jeho Džeczi, a schitko, schtož mjejesche, a saplacžicž. Da padže ton Wotrocžk delje, modlesche so knemu, a dzešche: Kneže, mjej Szerpenje somnu, ja zu czi schitko saplacžicž. Temu Knešej pak bje žel tehošameho Wotrocžka, a puščezi jeho, a ton Doł won' jemu tež spuščezi. Duž dzešche tonšamy Wotrocžk wohn, a nadendže swojich Towarschow jeneho, kiž jemu Sto Kroschow winojty bjesche. A won' sapšchija jeho, a dajesche so snim, a dzešche: Saplacž mi, schtož ty mi winojty by. Da padže jeho Towarsch jemu k Rohomaj, prošesche jeho a dzešche: Mjej Szerpenje somnu, ja zu czi schitko saplacžicž. Won' pak nechajche, ale dzešche a czišnu jeho do Jastwa, hacž saplacži schtož winojty bjesche. Jako to pak jeho Towarschojo widžichu, frudžichu so woni jara, a pschindžo wupowedachu to schitko swojemu Knešej, schtož so stalo bjesche. Duž sawola ho jeho Kneš kšebi, a dzešche knemu: Ty by Wotrocžko, schitkon tonšamy Doł bym ja tebi spuščežik, dofelž ty me prošesche. Nedyrbjal da ty so tež šmjelicž na swojim Towarschu, kajž so ja na tebi šmjelik bym? A jeho Kneš rošnjewa so, a poda jeho Gwilerjam, hacž won' saplacži schitko, schtož jemu winojty bjesche. Tak tež budže wam moj nebeski Wocžez cžinicž, jeli so wy newodacže kojždy swojemu Bratrej swašchich Wutrobow jich Winy.

Schto to Wopšchijecžje dženšnišcheho Szenja je, šlyšchi wascha Luboš smolom we Spocžatku. Bjetyr teho Kneša prascha, kak so sadžeržecž ma, dyž so jeho Bratr nadnim pscherjeschi, kak hu sto jemu wodacž dyrbi? Hacž je došž bydom krocz? Na to wotmolwi jemu ton Kneš a dzešche: Ja tebi nepraju bydom krocz, ale bydom dzešacž mol bydom krocz. To je: Wodacžje Mječow dyrbi so bes Kšchesžijanami bes Mjery a Konza stacž. Stajnje dyrbi jedyn temu druhemu wodacž, a so na Kędžbu wsacž, so by so neweczil. Pschetož to Bohu šamemu pschisłuscha; teho šameho Majestetu a Moz dyrbimy na Pokoj wostajicž. Kajž tež to Pschirunanje do Wolje pokaze, a my tež potom tajke Ursachi po Mjadu pokasacž zemj. My budžemy tehodla we nim namacž:

Pecz šjawne Ursachi Bože, kotrychž dla won to Wecženje we

šwojim Kralestwi mjecz nochže.

- I. Budžemy my widžicž: So to Wecženje we nebestim Kralestwi byč nedyrbi;
- II. te pecž Ursachi, kotrychž dla to Wecženje byč nedyrbi.

I. Prjotzy dyrbimy tudy wošebnje to Słoweczko na Kędžbu wsacž, kotrež ton Kneš tudy praji: To nebeske Kralestwo jep odomne Kralej, kiž zysche Račnowanje cžinicž se swojimi Wotrocžkami. Pschetož tajku Pschikasnju wot Wodacžatych Mječow uedyrbimy na šwjetne Kralestwo cžanyč, we kotrymž Šamty a Parschony nerune su, a tehodla pschezo jedyn temu druhemu roškasowacž a pschikasowacž može. Tam nedyrbimy Stošzi pschiladowacž, ani pschidacž, so by kojždy cžinicž mol, schtož by žyl. Mje. Ale ta Stošž dyrbi so schtrašowacž, a czi Ludžo dyrbja so k dobrym Wocžinšam, k Wotšiwoszi a k Prawdoszi napominacž.